

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ

27 Απριλίου 2020

Προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Νίκη Κεραμέως.

Θέμα: “ Κατάργηση της Κοινωνιολογίας ως πανελλαδικά εξεταζόμενου μαθήματος. ”

Όλο και δριμύτερη αποκαλύπτεται η ορμή του Υπουργείου Παιδείας να φέρει τα άνω κάτω στην εκπαίδευση μέσω του επικείμενου Πολυνομοσχεδίου, που θα φέρει προς ψήφιση στην Βουλή των Ελλήνων εν μέσω πανδημίας, αιφνιδιάζοντας και επηρεάζοντας δυστυχώς σε πολύ σημαντικό βαθμό πολλούς εκπαιδευτικούς και τους μαθητές.

Μέρος αυτού αναφέρεται στην κατάργηση του μαθήματος της Κοινωνιολογίας ως πανελλαδικά εξεταζόμενου μαθήματος στερώντας την ευεργετική προσφορά και την απελευθερωτική διάσταση της καλλιέργειας των κοινωνικών επιστημών στο σχολικό πλαίσιο, σύμφωνα και με τις δηλώσεις επί των εμπειρικών βιωμάτων μαθητών αλλά και ενηλίκων επαγγελματιών.

Αυτό που κατ' αρχάς διακυβεύεται με την κατάργηση του μαθήματος της Κοινωνιολογίας ως πανελλαδικώς εξεταζόμενου μαθήματος δεν είναι μόνον η απώλεια των διδακτικών ωρών.

Η απαξίωση των κοινωνικών επιστημών οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στον ανορθολογισμό όχι ως γνωστική κατάσταση αλλά ως υπονομευτική της ίδιας της ιδιότητας του πολίτη. Η επιστημονική προσέγγιση και μελέτη των κοινωνικών φαινομένων δημιουργεί ευαισθητοποιημένους μελλοντικούς πολίτες και καλλιεργεί τον κριτικό, συνθετικό και αναλυτικό στοχασμό, εφόσον η διαλεκτική σκέψη κατέχει κεντρική θέση στον κοινωνιολογικό στοχασμό και συνδέει απευθείας την Κοινωνιολογία με την Πλατωνική και την Καντιανή Φιλοσοφία, παρέχοντας

πολλαπλά εργαλεία κατανόησης της ατομικής κατάστασης αλλά και του κοινωνικού κόσμου, που είναι απαραίτητα για τον πολίτη του 21^{ου} αιώνα.

Επιπλέον, η αφαίρεση των κοινωνικών επιστημών από το Λύκειο είναι βαθύτατα αντιεπιστημονική γιατί πολύ απλά αφαιρεί τη δυνατότητα εκπαίδευσης και προπαρασκευής στις κοινωνικές επιστήμες σε μελλοντικούς φοιτητές μιας πληθώρας Ακαδημαϊκών Τμημάτων με την συντριπτική πλειοψηφία τους να έχουν άμεση σχέση με τις κοινωνικές επιστήμες εφόσον διαθέτουν ένα σημαντικό αριθμό μαθημάτων κοινωνικών επιστημών στο πρόγραμμα σπουδών τους, με την περιθωριοποίηση του μαθήματος και ίσως άλλων όμορων μαθημάτων να δημιουργεί έντονο πρόβλημα επαγγελματικού και επιστημονικού προσανατολισμού στους υποψήφιους και φοιτητές εν συνεχεία, χωρίς την επαρκή γνώση του επιστημονικού αντικειμένου το οποίο καλλιεργείται από την πληθώρα Ακαδημαϊκών Τμημάτων, αποδυναμώνοντας εν τέλει, ακόμη και την επιχειρηματολογία και τις ιδέες που (θα) χρησιμοποιούν στο μάθημα της Έκθεσης.

Με την αφαίρεση του μαθήματος, χωρίς καν να περάσει εύλογος χρόνος από τότε που εισήχθη ως πανελλαδικώς εξεταζόμενο, χωρίς καν να υπάρξει κάποια ανατροφοδότηση από τη σχολική κοινότητα και τις επιστημονικές επιτροπές, χωρίς να στοιχειοθετηθεί διόλου στην αιτιολογική έκθεση του νόμου, με ανύπαρκτη αναφορά στους συγκεκριμένους λόγους που οδήγησαν το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων σε αυτή την απόφαση, οδηγείται κανείς στο συμπέρασμα ότι η κατάργηση του μαθήματος της Κοινωνιολογίας, δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια εκδήλωση ρεβανσισμού προς μια ολόκληρη επιστήμη και μια επαγγελματική-επιστημονική ομάδα από το Κυβερνών κόμμα.

Η αδιαλλαξία και η ιδεοληψία του Υπουργείου διαφαίνονται καταφανώς, αν μελετήσει κανείς τις προειλημμένες αποφάσεις της Ν.Δ. για την κατάργηση του μαθήματος της Κοινωνιολογίας, ενόσω βρισκόταν στην Αντιπολίτευση. Ακριβώς ένα χρόνο πριν, η Ν.Δ. εξαπέλυε μύδρους όταν αποφασιζόταν η ενίσχυση των κοινωνικών επιστημών στο Λύκειο. Η περσινή τοποθέτηση της κοινωνιολογίας μάλιστα ως πανελλαδικώς εξεταζόμενου μαθήματος ήταν κάτι που είχε αποτελέσει κομβικό κομμάτι της αναδιοργάνωσης του Λυκείου από την εποχή του κ. Αρβανιτόπουλου και είχε προταθεί ως πανελλαδικώς εξεταζόμενο από κοινού με τα Οικονομικά. Με άλλα λόγια, η τοποθέτηση της κοινωνιολογίας ως πανελλαδικώς εξεταζόμενου μαθήματος, ήταν παραδόξως και κομμάτι της εκπαιδευτικής πολιτικής της ΝΔ, για τον απλό λόγο ότι έτσι

συμβαίνει παντού στον δυτικό κόσμο, οι κοινωνικές επιστήμες δηλαδή, (κοινωνιολογία, πολιτικές επιστήμες, οικονομικά) έχουν κομβική θέση στο λύκειο.

Εκείνο όμως που ενοχλεί ιδιαίτερα είναι κατ' αρχάς ο ανορθολογισμός και κατά δεύτερον, η ταύτιση μιας επιστήμης με κάποιες ιδεολογίες. Προφανώς η αναγκαιότητα των κοινωνικών επιστημών δεν εξαντλείται στην συνάφειά τους με την ιδιότητα του πολίτη. Αυτό σημαίνει ότι αντί να υπάρχει μια συστηματική εκπαιδευτική πολιτική για τις κοινωνικές επιστήμες, διεκδικείται ad hoc το μονοπώλιο αυτής της πολιτικής εκκινώντας από συντεχνιακές εμμονές, με βασικό ερώτημα κάθε φορά το πόσες ώρες θα διδάσκεται το μάθημα και ποιοι θα το διδάξουν. Όμως ούτε το ένα ούτε το άλλο θα πρέπει να είναι το βασικό και μοναδικό κριτήριο εφαρμογής μιας εκπαιδευτικής πολιτικής. Το δεύτερο και πιο κρίσιμο ζήτημα είναι το να επικαλείται κανείς την ταύτιση της κοινωνιολογίας με την Αριστερά ως επιχείρημα αποκαθήλωσής της, διότι είναι μία πραγματικότητα ότι υπάρχουν πάρα πολλοί κοινωνιολόγοι υψηλού κύρους με αξιόλογες καριέρες σε πανεπιστήμια της Αμερικής και της Ευρώπης όπως οι Erving Goffman, James Coleman, Jeffrey Alexander, Andrew Abbott, Eliot Freidson, Bernard Lahire, Alfred Schutz, Morris Rosenberg, Raymond Boudon, Jon Elster και τόσοι άλλοι των οποίων η συνεισφορά στην γνώση του κοινωνικού κόσμου είναι μοναδική. Σε καμία περίπτωση όμως, κανένας θεσμός δεν δικαιούται να επιβάλλει τις κομματικές τους προτιμήσεις και συγχρόνως να εκμεταλλεύεται την άγνοια που προκύπτει από μια τέτοια επιβολή για να εφαρμόσει εκπαιδευτική πολιτική.

Εκτός των άλλων, το σχέδιο νόμου με την πρόταση της αφαίρεσης των κοινωνικών επιστημών από το Λύκειο είναι βαθύτατα αντικοινωνικό και άδικο γιατί ανατρέπει τον σχεδιασμό για διορισμούς Κοινωνικών Επιστημόνων (ΠΕ78) λίγο πριν την έκδοση αποτελεσμάτων της 2ΓΕ/2019 - η οποία βρίσκεται σε φάση επεξεργασίας από το ΑΣΕΠ - μειώνοντας δραματικά τα οργανικά κενά, ενώ ωθεί σε άμεση ανεργία αναπληρωτές / εκπαιδευτικούς του κλάδου ΠΕ78, στη δημόσια όσο και στην ιδιωτική εκπαίδευση και δημιουργεί ρήξη ανάμεσα στις ειδικότητες εκπαιδευτικών ΠΕ02 (Φιλολόγων) και ΠΕ78.

Όλη αυτή η μεθόδευση πέρα από αντιεπιστημονική, αντικοινωνική, άδικη είναι και βαθύτατα ανήθικη, γιατί υπονομεύει την κοινωνική συνοχή σε περίοδο κρίσης, ή πολέμου, όπως έλεγε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός πριν λίγο καιρό.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται η αρμόδια Υπουργός:

1. Προτίθεται να παγώσει επί του παρόντος τις διαδικασίες για την κατάθεση του Πολυνομοσχεδίου και να ενσωματώσει σε αυτό προτάσεις εμπεριέχουσες τη φωνή, τις ανησυχίες και τις εμπειρίες του συνόλου της εκπαιδευτικής κοινότητας;
2. Θα αναζητήσει τρόπους έτσι ώστε να μην στερήσει χιλιάδες εκπαιδευτικούς από θέσεις εργασίας, κορυφώνοντας την ανεργία στα ύψη εν μέσω κρίσης;
3. Θα επιλέξει να κατανοήσει και να αφουγκραστεί την εκπαιδευτική βάση αλλά και τους ίδιους τους μαθητές, πριν προβεί σε μεταρρυθμίσεις, όπως η κατάργηση της διδασκαλίας των κοινωνικών επιστημών, που θα υποβαθμίσουν ακόμα περισσότερο την ποιότητα της εκπαίδευσης;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Αγγελική Αδαμοπούλου
Βουλευτής Α΄ Αθηνών, Μέρα25